

Floeffiewoefffie

FLAMINGO

Meneer Wik woonde helemaal alleen
met zijn geliefde hondje Floeffiewoeffie.

Meneer Wik had geen
last van muizen.

Hij had geen
lawaaierige burenen.

En er werden bijna nooit
brieven bezorgd...

‘Ik ben gek op een lekker stil leven,’ zei meneer Wik.

Op een dag werd er zomaar op de deur geklopt.

‘Ik blijf een week,’ zei Neef Nik,
‘of een maand, of misschien wel een jaar!’

‘Och jeetje!’ zei Meneer Wik.
‘Ik bedoel, kom binnen en voel
je thuis. Dit is Floeffiewoeffie!’

Neef Nik voelde zit direct thuis.

‘Ik ben erg slaperig,’ verkondigde hij, en hij maakte midden op de bank zijn bed op.

‘Ik denk niet dat we veel last van hem zullen hebben,’ zei Meneer Wik.

Floeffiewoeffie zei niets.

Die nacht werd Meneer Wik wakker van een geluid.

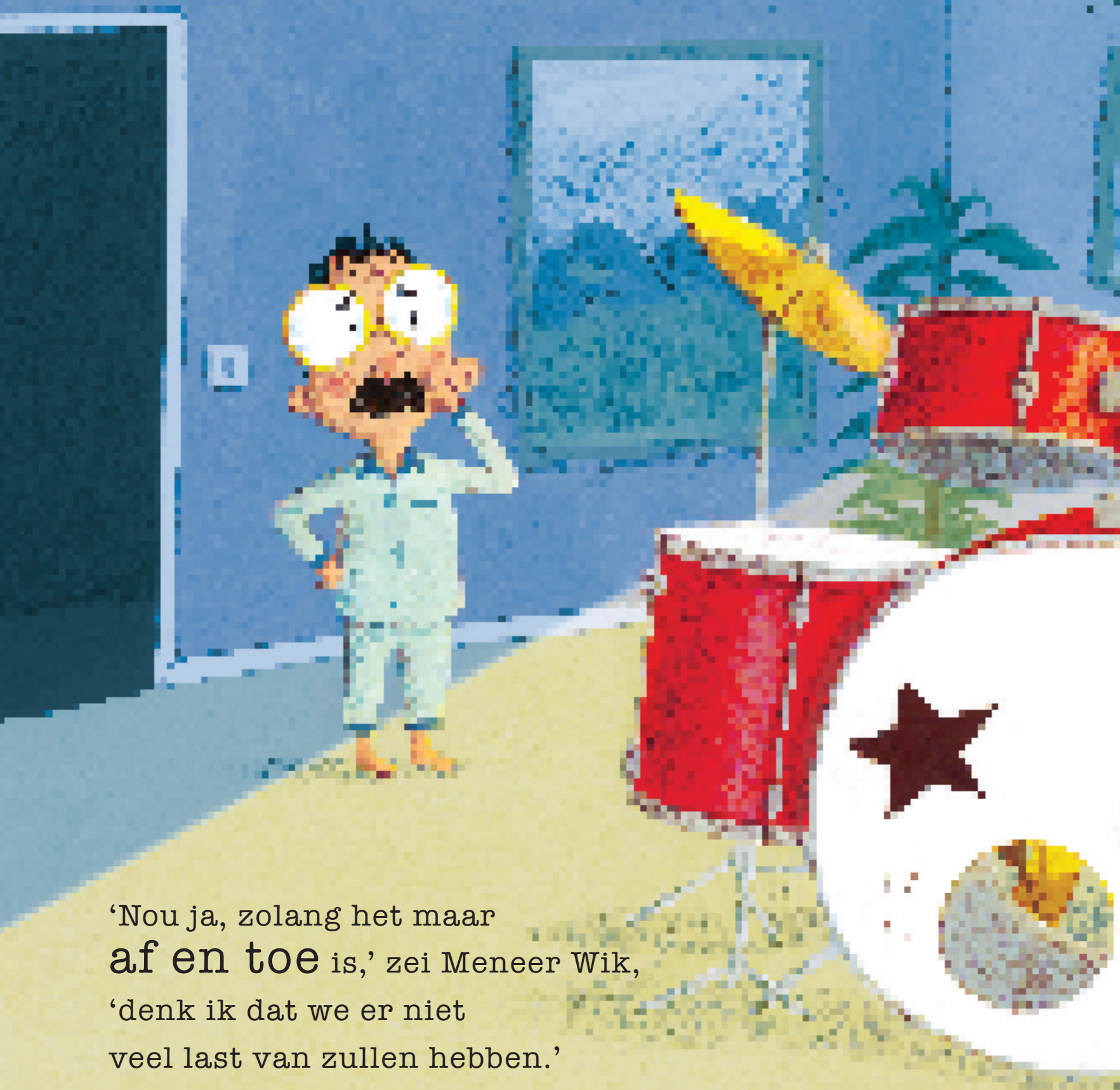

Een vreselijk hard geluid.

Wat zou het kunnen zijn?

Meneer Wik deed het licht aan in de woonkamer.
'**Af en toe**,' zei Neef Nik, 'hou ik van een beetje
muziek midden in de nacht.'

'Nou ja, zolang het maar
af en toe is,' zei Meneer Wik,
'denk ik dat we er niet
veel last van zullen hebben.'

Floeffiewoeffie
zei niets.